

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte abimelech [et] sacerdotu[m]. cap. xxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

Sacerdos. Hō habeo panes laicos ad manū
s tñ panez letim: panes sc; ppositionis. Si
mūdi sūt pueri et marie a mīserib; māducet
q;d. Necesitas nō hz legē: Si tñ immūdi
sūt p coitu:nec in necessitate dabo eis. Et ait
david ad eū Continuim⁹ nos ab heri et nūdū
usterti⁹: et fuerit vasa pueror̄ letā, i. corpora
in q̄b p̄tinēt aie vel ip̄i pueri. Porro r̄ via
bec polluta est, s ip̄a sacrificabit̄ hodie in
vasis, q;d. Foris in via hac aliquid imūdicie
stratum⁹: s mūdicia corporo sufficit ad eam
mundandā. hebre⁹ bz. Sunt vasa pueror̄
letā, et dicit̄ de vasis ad edendū, q;d. In va
sis mūdis licet tibi ponere panes mundos.
Seq̄s. Porro via hec laicā est, i. interrogatio
tua laicā est, q;d. Cur q̄pis dūmīdia Ierū dicit̄ ip̄m fuis
cu etiā mūdi essent se achlam filii achis
velci nō deberet̄. S ton: filii fines filii ele
r̄ ip̄a sacrificabit̄ azari
hodie i vasis, i. in cō
scientijs nostris Scim⁹ em⁹ q̄ necessitas que
nō habet legē excusat nos r̄ q̄si sacrificat, et
dedit eis panes ppositionis q̄ sublati fuerat
vt ponerentur calidi. Et h̄ sp̄enditur q̄ lab
barū erat. Cūq̄ quesisset ab eo dauid si habe
ret arma: dedit ei gladiū golie Joseph⁹ dicit̄
lanceā q̄ erat inuoluta pallio in tabernaclo
Erat em̄ tūc ibi arca cu aliq̄ suo tabernaclo
Et considerauit hec om̄ia doech idum⁹ porē
tissim⁹ pastor, saul qui erat ad orandum obli
gatus voto.

De fuga dauid ad achis. Ca. XX.

Vgit autēz DA

f uid i die illa ad achis regē geh
Et indicauerūt fui sui regi q̄ q̄
si rex erat in israel q̄ latebat apud eū: r̄ de vi
cino hostē recipere si salmū cu seruaret: et t̄
mūs dauid p̄seruit q̄ miserat saul ad achis
vt rediceret el seruū suū fugitiū. Cūq̄ trabe
retur ad regē similitudinē furorē: r̄ impingebat
in ostia porte quasi p̄ clausam portā ingredi
volēs: et que furiosi faciūt agebat: vt fidē re
gi vere passionis ostenderet: et ait rex. Nō in
gredies hic arrepticius domū meam: r̄ dimi
sit eum et abiūt inde dauid: et latuit in spelū
ca odolla non tamen statim: sed prius venit
ad naas regē amonstrāt̄ ut dicit h̄eronym⁹
in sequentib; in quadā glosa. Et cōuenit ibi
ad dauid omnis cognatio eius. Sed r̄ alij

quis⁹ aut odiū aut timor saulis erat: vel q̄
ere premebantur alieno conuenerunt ad eū:
et fuerunt cum eo quasi quadringentū arma
ti. Et pfectus est dauid cum eis in masphat
que eit moab. Est enim altera in iuda: r̄ de
posuit apud regem moab patrē et matrē suā
et manserūt apud eū q̄s. In dauid fuit in pre
sidio, id est in expeditiōe: in qua sibi quere
bat munitiones ad manendū.

De morte abimelech et sacerdotum
Caplin, XXI.

E monente gad

e p̄pheta vt inde recederet r̄ ire in
ēr̄ iuda: pfect⁹ in terrā iuda ve
nit in saltu areh. Et audiuit saul q̄ apparu
isset dauid: et cu esset saul in nemore: q̄d ēin
rama tenēs hastā: ait ad seruos suos. Hūqd
dirabit vos oēs filij gemini filius isai. Non
est ex vobis q̄ doleat vicē meā: et ait doech
idumeus: vidi eū in nobe apud abimelech
filii achirob: q̄ consuluit p̄ eo dominū: r̄ de
dit ei cibaria: et gladiū golie: et iratus rex cō
uocauit abimelech et oēs sacerdotes q̄ erat
in nobe: et ait ad eū. Cur cōuirsti aduersus
me cum filio isai. Dediti em̄ el panes r̄ gla
diū. Qui respōlit. Absit h̄ a me. Non fuit
rex huiusmodi i vniuersa domo patris mei,
Hesciu q̄ a te fugisset: et ait rex emissarij,
Irrue in sacerdotes. Qui noluerunt man
extendere in christos dñi: et ait rex ad doech
Irrue in eos: et trucidauit in illa die. Lxxv.
viros vestitos ephot linceo. Fortes cīrati
duti: vt p̄ habitū religionis moueret animū
regis. Aut̄ hebrei nō oēs fuisse sacerdotes:
nec indui ephot: sed oēs dignos esse p̄cul
sit q̄s saul nobe vīculū sacerdotū: r̄ mīeres
r̄ viros: et iumenta: fm q̄ dens heli sacerdo
ti p̄phetauerat: plēm eius radicēt̄ euellendā.
Solus abilathar sacerdos fili abimelech
euallit: et fugit ad dauid. ferens ephot leu;
q̄d fecit moyles: et nūc iauit ei interitū p̄is r̄
suor̄. Et ait dauid. Ego sum reus omnium
anūmarū patris tuī. Mane mecum. Qui q̄
sierit animā tuā: queret et meam. Et nūcia
tum est dauid q̄ philistei oppugnarent cella
et diriperet areas. id est annonaç de areis r̄
q̄ vastarent segetes. Consuluit igitur domi
num. Vlādā et percūtam philisteos. Et ait
domin⁹. Vlāde et p̄cuties eos: et saluab cel
la. Cūq̄ tumgrēt̄ viri eius tre cum eo rūsus

Regum Primi

cōsuluit dominū: et accepit respōsum ab eo qd̄ er p̄t̄ et ab h̄t̄ dauid: et percussit philisteos plaga magna: et intravit cella Qd̄ cū au- disset saul ait. Cōclusus est dauid in yrbe Et cōgregabat exercitū ut obſideret dauid et ylros eius Qd̄ cū audīſſet dauid consuluit do minū per abiathar: descendet huc saul: et tra dent me viri ceile in manus eius Et ait dñs Descenderet et tradēt te q̄si diceret Hec est vo luntas regis et illoꝝ que deū latere non po te rat. Et egressus est dauid et viri eius eūz eo q. sexcenti: et vagabant̄ incerti Qd̄ cū acce p̄ſſet saul offiſimulauit exire. Transiuit aut̄ dauid in mōrē ſolitudinis ziph: et abiht ionas ad eū in locū ſilue: q̄ vocabat naya: et confor tam manus eius in deo et ait Tu re gnabis in iſrael: et ego ero tibi ſecūd. Sed et pater me ſc̄it h̄c Et in quaerunt iurā dum federaſ inter ſe coram dñō: id est coraz gad p̄pheta et abiathar.

De Zipheis et q̄ dauid latuit in spelūca

Caplm. XXII

Hcēderūt autē

a ziphie ad saul in gabaa dicen tes: dauid later apud nos ī col leachile. Vens et tradem̄ eū ī manū tuas: et bñdit̄ eis saul et ait. Cōſiderate curiosi vbiſſit pes eius: et renunciare mihi et sequar vos. Dauid aut̄ et viri eius erant in deferto maon. Cūq̄ egressus eſſet saul ad querendū eū alcedit dauid ad petrā locū ſeſi munitiſ ſimū: ut dicit h̄eronymus: vbi q̄ ſibi erāt one ri reponuit: et ſlabaf dauid ī deferto maon in monte opaco. Porro viri saul in modū co rone cingebant montē. Cūq̄ desperaret da uid ſe poſſe euadere: venit nūcl̄ ad saul. Re diſtū ſequitā ſuſiderūt ſe philistiſ ſup terra. Et deſiuit saul pſequiſ dauid: p̄gēs in oc curſum philistiſ. Ob h̄ vocauerunt locū il lum petrā diuidentē: co q̄ ibi ſeparatus eēt saul a dauid. Ascēdit ergo dauid inde et ha bitauit ī locis tutiſſimis engaddi. h̄ eſt oppi dū in quo erat vinea balsami. Aſſumēs aut̄ ſaul tria milia electorū inſequerat dauid: et iā ſaul tria milia electorū inſequerat dauid: et iā ſuper abruptiſſimas

Ibix equiuocū ē ad bus ſunt periuic. Et auex: q̄ ſi clonſa: et ad capream. cam ut purgaret yēz trem. Porro dauid et viri eī ī interiori parz

te ſpelūce latebat. Et dixerūt ful dauid Tra didit eū dñs ī manus tuas. Et p̄cldit dauid orā chlamydis ſaul ſilē. Et redies ad ylros p̄cuſſit cor luū: metonomicē: id ē pect̄ ſuum in quo p̄tinet cor: vel momordit eū cōſcen ſia ſua de eo qd̄ fecerat. Cūq̄ murmuraret ſoci eī aduersus eū timēs ne trueret ī ſaul ait. Ut uult dñs: q̄ niſi domīn̄ p̄cuſſerit eū aut in obſtu aut in p̄lio: apologetis eſt. q. d. de cetero nō parca ei. Propiti⁹ mihi ſit doz mīn⁹ id eſt hanc mīſcōdiaz faciat mecum: ut nō mitrā manū meā ī chrm dñi. Et cōfregit vi ros ſuos hiſ ſermonib: Porro ſaul egress⁹ ſbat cept̄ ſtinere. Etegressus dauid poſt eū clamauit. Dñe mi rex. Cūq̄ relpetiſſet ſaul adorauit dauid in terram et ait. Quare gaudi dñe mi rex ſyba hoīm loquētiū aduersū me mala diſcentiū. dauid querit malū aduersū te. Lognosce oraz chlamydiſ tue ī manu mea quā cum p̄ciderem peperci tibi ocul⁹ me⁹. Quē p̄ſequeris. Canem mortuū et pulicem rūm. His audiuit ſleuit ſaul et ait. Iuſtior es me: reddar tibi dñs. Scio q̄ regnaturuſ ſis. Jura mihi ī dñō ne deleas ſemē meū p̄ me. Et iurauit dauid ſauli. Abiht ergo ſaul ī domū ſuā: dauid aut̄ ascēdit ad tutiora loca in anguſtiae maſpha.

De morte Samuelis et Hadabis

Caplm. XXIII

Dētempore mori

e tuus ē samuel et ſleuit eū vniuer ſus iſrael: ſinguli tanq̄ p̄priū filiū lugentes et ſepelierūt eū ī ramatha. Certū eſt itaq̄ q̄ ab hoc loco vſq; ad finē ſcōi libri nō ſcripſit samuel. Cur ergo nomē eī p̄ſtu latetur bi duo libri. Quia reliq̄ ſcripſit vñ⁹ p̄phetarū de diſcipulis eī cul⁹ op̄ aſcribiſ ma giſtro. Quidā ſamē dicunt naſhan ſcripſiſſe ſequētia: qdā in dauid. Dauid aut̄ deſcendit in deferto pharā. Pharan opidū ē ī arabia. Erat aut̄ vir in ciuitate aman in ſolitudine maon: et poſſeſſio eī erat in carmelō. Dōs eſt in ſorte iudei. Alter carmelius eſt in p̄finio paleſtine et pheniciſ: vbi helias occidit pro phetas baal. et hic erat de genere caleph. In paralipomenon ſic legiſt̄. Caleph genuit or chā. alij habent archan, orchā genuit lezem. hic ē vt iudei putat nabāl. Cū ergo audīſſet dauid q̄ ascēdiſſ̄ nabāl ad tōdēdos greges mīſſit ad eū. x. iuuenes ut mitteret eī aliquā

o 3